

CULTURA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTELOR PE AN:
Pentru învățători, preoți, studenți și săteni 200 Lei
autoritățile sătești 300
instituții particulare și de stat 400
Iar de la 500 de lei în sus, pentru sprijinitorii acestei foi.

„LUMINEAZA-TE ȘI VEI FI: VOIEȘTE ȘI VEI PUTEA”
C. A. ROSETTI.

Director: Generalul NICOLAE PETALA REDACȚIA, STR. REGALA Nr. 16. BUCUREȘTI, 23 Iunie 1929 ADMINISTRAȚIA STR. REGALA Nr. 16 ANUL IX, Nr. 284 Apare în fiecare Duminică

LIPSA UNEI POLITICI

Prin «a face politică», la noi se înțelege a fi omul unei tabere politice, a te simți strâns legat de ea, a lucra cu ea, a-ți pune sufletul pentru ea. Cu toate acestea un asemenea înțeles izvoarește numai din faptul că așa s'a făcut la noi și așa a ajuns lumea să vadă politica, nu că acesta ar fi singurul și cel mai adevărat înțeles. Dacă vorbim, de pildă, de «politica școlară» sau de «politica militară» sau de «politica economică» sau de «politica agrară» a României, nu vorbim numai decît de politica unei anumite tabere de oameni politici și de pozele lor, ci poate fi vorba de o vîntă pe care cîrmuirea țării a urmărit o prin toți oamenii politici ai ei din orice tabără ar fi fost. Astfel, politica noastră militară înainte de marelui război a fost pregătirea militară îndreptată împotriva Rusiei. Toți oamenii politici au fost una în această privință. Politica militară a României a fost politica Triplei Alianțe împotriva Duplei Alianțe. Prin urmare o politică nu este o anumită frământare de răspîntie ori prin rînduri ascunse de a umbla cu ai mei, pentru ai mei, ci este hrînirea unor anumite idei și urmărirea lor pentru a le duce la împlinire practică. De aceea se poate vorbi nu numai de politica unei țări, a unei tabere de oameni politici, ci și de politica unui așezămint oarecare. Dacă cutare bancă va urmări totdeauna în lucrările ei să puie mîna pe bogățiile noastre de petrol și să puie în fruntea lor tot străin, se va putea vorbi despre politica străinofila a acelei bănci. Deci politica înseamnă o năzuire oarecare, a omului în slujba țării sau a unui așezămint, mînată de un anumit gînd, prin care vrei să împlinești ceva pentru înflorirea lor. A nu avea nimic în cap și a zice că «fai politica» este a tăgădui politica. Cum ai să faci ceva, cînd n'ai habar de el, cînd nu te frîmîți cu el, cînd n'ai nici o păsare de el? De aceea se și poate spune, de pildă: «România n'a avut nici-o politică în chestiunea cutare», adică într-o ramură de care nu și a dat seama, pe care n'a înțeles-o și a lăsat lucrurile acelei ramuri să meargă la împlinire. De ce, de pildă, noi avem în jurul Bucureștilor atîta Bulgari catolici, pe care nu i-am putut romaniza? Din pricină că erau de altă religie și prin aceasta se simțeau despărțiți de noi. Noi însă nu ne-am gîndit de loc la chestiunea aceasta și am lăsat lucrurile să meargă la împlinire. N'am urmat o politică. Tot așa în chestiunea pădurilor și în multe altele. Iată deci treburi în care n'am avut o politică. Deci politica înseamnă vîntă de care-ți dai seama, de care ai grijă, pe care o urmărești ca s'o dezlege după vederile tale, în folosul și pentru înflorirea organismului pe care-l slujești.

Oare n'or fi acum, în țara românească, chestiuni care stau în afară de grija politice, adică de înțelegerea unor idei, de urmărirea lor și de lucrarea prin ele? N'or fi laturi ale vieții în care țara românească e rău slujită, ba poate și păgubită, din pricină că suntem încă orbi acolo unde alții sunt treji? O sunt destule, și noi, dacă scriem acestea aici, este în

legătură cu fapta unor Romîni de care am scris în nr. trecut al acestui ziar.

Romîni noștri încă n'au ajuns să înțeleagă ceia ce în alte țări se înțelege și se urmărește de aproape, că este și o politică bisericască, și că înseamnă cunoașterea unor anumite lucruri din viața religioasă, urmărirea lor, a-ți da seama ce se poate face prin ele pentru țara ta și a nu sta ca orbul cînd altul vede și-și face la tine politica religioasă a lui. Dacă pentru ține latură aceasta este o carte închisă, se înțelege că n'ai să-ți dai seama ce se poate face țara ta prin acestea, ai să treci ușor peste ele și n'ai să bați de seamă pe unde te lovește celce face politica religioasă pe spinarea ta. De asemenea, dacă ești străin de aceste lucruri, n'ai să vezi pe cite căi poți slui țara prin legăturile religioase pe care le ai cu ceice fac politica religioasă.

Noi avem multe chipuri să ne slujim țara print'o politică religioasă. Dar cine să înțeleagă aceste lucruri în țara noastră!

Cînd te duci la un congres în străinătate, și te fîrle cu zgîncirea banii pentru călătorie sau nu și se dau de loc, pentru că nu se înțelege cam ce vei face acolo. Și cu toate acestea acolo se prind legăturile folositoare cu oamenii care sunt oameni de Biserică în țara lor, dar sunt cu înflăcătură politică.

Astăzi vară, cînd eram în Praga, cu prilejul unui congres internațional creștin, m'am întîlnit pe stradă cu d. W. Dickinson, care e și membru de seamă în Liga Națiunilor. Mi-a arătat părărea-de rău că la noi chestiunea religioasă nu se înțelege, mi-a spus că multe lucruri nu stau bine în țara noastră, că trebuie să îndreptăm multe și-mi spunea acestea ca prieten, ca om care ținea la mine și mă prețuia și dorea să mă vadă la toate adunările lor. Pe oamenii aceștia îi cîștigi și prin grija pe care o ai de treburi religioase, de mișcarea care este la tine pentru ele, de interesul pe care-l mărturisești mișcărilor religioase dela ei, înjghebărilor pe care le pun la cale pentru îndreptarea lumii și prin religie.

La ei religia are atîta însemnătate, așa lucrează cu ea, așa se slujesc de ea pentru îndreptarea stărilor sociale, încît noi, care vedem Biserica numai în cîteva slujbe la care nu ne ducem, ne uităm uluți la dîșii.

Cînd a venit, acum vreo trei ani, în București, un nou ministru al Americii, d. Culbertson, abia sosit în țara noastră, m'am trezit cu el în curtea bisericii mele din strada Doamnei, într'un automobil de un mare lux. Ca om cu mult interes către lucrurile bisericesti, venise să mă cunoască, să se intereseze de starea vieții bisericesti dela noi, ba, în altă zi, a venit și

HENRIC IV LA CANOSSA
In evul de mijloc (476-1453) puterea papală ajunsese la culme. Papa avea drept să investească (întărească) pe episcopi în scaunele lor. Henric IV, împărat al Germaniei (1056-1106), călca în picioare acest drept papal. El și investise episcopii. Papa Gregorie VII îl excomunică și îl declară detronat. Henric IV, părăsit de toți, fu nevoit să se ducă să ceară iertare papal, care se găsea în iarna aceea (1077) la Castelul Canossa. Trei zile în șir a bătut la poarta castelului, cu picioarele goale și cu haina de porcăniță. În cele din urmă papa îl iertă.

Victor Eftimiu

Nu știu cărui motiv sulelesc datorez un proces ciudat. Vreau să scriu ceva despre abilit și talentul scriitor Victor Eftimiu, posed poate cel mai mult material pe care-l am asupra unui scriitor, atât asupra operei cât și asupra vieții, și totuși îmi pare mie că nu pot să conturez personalitatea scriitorului de care vreau să mă ocup.

Să fie oare un motiv acela că e desvoltat prea mult și prea frumos versul și genul dramatic? Poate și mai mult decît probabil. Pentru că Victor Eftimiu știe să subjege, are tot ce i se cere unui om pentru a cuceri simpatia lumii.

E un bărbat frumos, care știe și poate, prin felul lui de a fi, să atragă simpatia tuturor. Confectionează cu o ușurință demnă de revelat versuri și piese de teatru.

E un romantic întîrziat.

A rămas a cel a spiritualist, dornic de a rămîne veșnic între lumea pe care o făurește pentru fericirea tuturor, același răscolitor de trecut și însulețitor de figuri mari, în mijlocul lumii care a știut să aibă ca ideal un materialism feroce.

E un isolat al unor timpuri nespus de frumoase pentru cine a avut prilejul și fericita ocaziune a le gusta.

Cine nu-l cunoaște astăzi pe Victor Eftimiu în România? Care din noi nu este încă cu refrenul zidurilor din admirabilul monument al literaturii dramatice originale: «Meșterul Manole».

Victor Eftimiu e o îmbinare fericită în literatura română. E un mixtur compozitum de o bună factură.

E scriitor. Ineztrată de creator cu admirabil dar de creație are un vers lin și curgător, sglubiu și furtunos. Un șipot de apă cristalină izbucnind din pietrele unui munte, în dulce susurit de codru, — este poesia lui Victor Eftimiu. Imaginile cele mai variate își găsesc loc și sunt plasate în poesia lui Victor Eftimiu. Suferința omenească e zugrăvită cu penel de ineztrată pictor.

E însulețitor de trecut. Studiază laborios toate marile figuri

ale omenirii, căutînd să desprindă din colbul lielor uitate, toată marea figurilor cari au format odinioară principalul obiectiv al unei lumi întregi. El, cu puterea lui, le dă viață.

Cunoaște în chip admirabil toată «sforăria teatrală». Technica impusă genului teatral dă o bună parte de succes piesei, dacă nu chiar în ea rezidă succesul ei.

Din această fericită îmbinare a ieșit: *autorul dramatic*, de in-finitie resurse și de prețios talent, care este *Victor Eftimiu*.

Din această mixtură dinou a ieșit succese de neuitat, adevărate triumfuri ale literaturii dramatice originale, ca «*Akim*», «*Thebaida*» și «*Meșterul Manole*», nepomenind decît pe cele mai importante rămăndă ca lungul șir al «*Însirte-lor Mărgărite*», «*Fantoma celei care va veni*» ș. a. să întregescă în chip strălucit lanțul de glorie care se află așezat pe gâtul marelui maestru al literaturii dramatice românești.

Radu Miclea

Intre oficial și real

Multe serbări oficiale s'au mai făcut și la noi! Nu voim să spunem niciun cuvînt rău despre prăznuirea marilor fapte ale trecutului. Dimpotrivă, socotim că ar fi o înapoiare să treci pe lingă zguduitoare amintiri, fără să te simți mișcat. Noi am trecut, după marelui război și în legătură cu el, prin atîtea evenimente însemnate care nu se poate să nu lase urme în sufletele noastre. De aceea, dacă s'au împlinit anul trecut 10 ani dela unirea Basarabiei cu noi, nu se putea să nu se facă serbarea care a fost în Aprilie trecut cu mare alai în Chișinău; Dacă s'au împlinit 50 de ani dela alipirea Dobrogei la noi, se înțelege că, iarăși, nu se putea ca această dată să treacă uitată și, precum știm, s'a făcut și pentru aceasta mare serbare la Constanța; eacă anul acesta s'a prăznuit împlinirea a 10 ani dela unirea cu frații de peste munți, (dată împlinită anul trecut, dar neputîndu se ținea atunci), iarăși s'a lăcut sărbătoarea de foarte mare răsunet anul acesta.

La astfel de prilejuri, toate ziarele scriu articole însulețite și revarsă în toată țara atîtea și atîtea gînduri mari, curate și sînte. Ai zice că tot poporul tremură de marea însulețire care a cuprins țara.

Noi însă, dacă ne apucăm aici să scriem despre acest lucru, o facem pentru a ne întreba: Oare toate aceste mari și frumoase și costisitoare serbări, ai și ceva urmări? Lasă ele diră adîncă în suflete, încît omul să se simtă sub puterea lor și a marilor lor amintiri ani și ani după aceea?

O! dacă am putea răspunde cu da! Dar laptele nu ne dau voie s'o facem. Căci ne uităm la largul lumii. Marea mulțime stă și privește serbarea oficială, dar ia ea parte cu tot focul la serbare?

Este mai mult o pornire pasivă. Ce vor să știe de aceasta măturătorii de stradă, fanarașii, călățele de prăvălie, căruțașii, curățitorii de ghete și toată mulțimea măruntă a micilor slujbași? Ei văd lucruri care se desfășoară între cei mari, văd cordele și aurituri, văd zîngănituri și sforărituri de automobile, dar de prins, ce prind din toate acestea? Ce? pentru ei se face serbarea care se dă la Ateneul cel Mare din București la astfel de prilejuri? Și dacă s'ar duce acolo, ar înțelege ceva? Și dacă sunt Atenee mai mici la mahalale, oare se duc acolo să asculte astfel de lucruri, lăptării și zarzavagii și toți micii vinzători și meșteșugari?

Nu, de loc. Avem a face cu organizări muncite, dar oamenii tot mai degrabă se duc la circumămărit decît să asculte grauriile despre marile amintiri naționale

Lumea așa de puțin are habar de ce se face oficial! Realitatea în care trăiește ea este cu totul alta. Ea vorbește despre nevoile zilei, despre necazurile mahalalei, despre ce se întîmplă în sînul ei, despre nenorocirile și hoțiile pe care i le spun *Universal* și *Dumineața*, iar largile pagini despre serbări nu le citește.

Asta e starea adevărată. Una se face oficial, iar alta este realitatea.

Dacă cineva m'ar contrazice Dacă cineva m'ar contrazice în cele spune pînă aici, uite iau alt fapt, în care cineva vine să ajute cu o dovadă nouă-nouă.

Nu e așa că, de o bucată de vreme, se scrie la noi foarte mult împotriva beției și că, mai cu seamă anul acesta, s'a întezit scrișul și s'a pornit un iurș împotriva acestei primejii naționale? Foarte des vezi în ziare articole despre nenorocirea care ne paște din pricina ei și ni se scrie despre atîtea congrese antialcoolice care se țin ici și colo. Ba chiar în clipa cînd scriem aceste cuvinte, iată că e vorba de un congres antialcoolic internațional, care se va ține în București între 20-22 Iunie a. c. Citim despre largul său program, despre primirea care se va face oaspeților străini în Cernăuți (celor care vor sosi acolo). Peste două zile vom citi și drăile-de-seamă despre frumosele și documentatele cuvîntări.

Ce va rămîne din toate acestea? Va înceta beția sau măcar va slăbi?

De unde? Lucrurile rămîn ca mai înainte. De ce? pentru că totul se face numai oficial. Omul se învoare acasă și face tot cum a făcut. O duce înainte cu juica lui și cu toate năravurile lui ca mai înainte.

A fost dăunză ziua «Temperanței», la 2 Iunie, tot împotriva beției. Apoi uite ce ne spune cineva al cărui scris merită să fie pomenit aici: Zice că la această zi, cînd preoții și învățătorii trebuiau să reverse riuri de învățătură și de îndemnuri împotriva beției, ei a voit să se ducă la biserică să asculte slujba și cuvîntarea preotului pentru acest prilej. Dar iaca ploaia, și atunci a trebuit să se adăpostească unde a nimerit. Și a nimerit sub adăpostul unei circiume. Fiind zi de Duminică, așa era închisă, obloanele trase. Omul s'a așezat cu spinarea la obloane pînă ce o trece ploaia. Dar ce să vezi? Sînd așa, degeaba, îi izbi zgomot de glasuri dinăuntru.

Circiuma în chisă, obloanele trase, ca să se împlinescă porunca legii, dar *circiuma plină*. Fiind afară tăcerea, omul a putut asculta ce vorbeau cei dinăuntru. Și ce credeți că vorbeau? Apărau beția împotriva celor ce voiau s'o stîrpească. Și de ce să n'o apere, dacă era așa de ușor? Nimenea n'o amenința. Este lege, dar cine vrea să știe de ea? Doar treaba e numai oficial, adică de ochii lumii, nu real.

Și acum ascultați ce se auzea din circiuma reală sub legea oficială:

«Ș'asa mă! zicea unul, «vrea popa cu tot dinadinsul să ne facă slinji!»

«Cum crede el», zicea altul, «că poate trăi oameni cu necazuri ca noi, fără băutura?»

«Cît despre mine», adăogă al treilea, «urle cî o vrea! Eu una știu: Beau!»

Auziți? oficial se face treabă. Dar real? Real nu e sinceritate, nu e credință că ce se face e bine. E o treabă de ochii omului, fiindcă se cere. Circiuma luca în tot chiar în ziua Temperanței.

Acum ziceți că noi nu izbutim cînd spun că noi nu izbutim în multe, fiindcă le facem numai oficial!

Nu punem inima la treabă, nu lucrăm cu via încredințare a sufletului, nu e pasiune; e poruncă ba uneori și modă și de aceea teoretic stau pe loc.

Cit o fi oficial, nu ajungi la miez și la îndreptare.

N. SILUREANU
Profesor Universitar.

Congresul bisericilor ortodoxe

La începutul anului viitor, va avea loc la Muntele Athos, însemnat prin minăstirile sale un congres bisericesc, care vor lua parte se spune, 500 de episcopi, reprezentînd fiecare biserica ortodoxă de unde este.

După declarațiile P. S. Sale Episcopului Ștefan al Sofiei, acest congres va fi cel mai important din cite a avut biserica ortodoxă dela anul 325 dela Nicela și pînă astăzi.

La acest congres se spune că vor lua parte și reprezentanți ai bisericilor naționale ruse, a Etiopiei, a Alexandriei și Ierusalimului, celace va da congresului o însemnătate cu mult mai mare.

Chestiunile ce se vor pune la acest congres sînt următoarele:

1. Dacă este posibilă o unire a tuturor bisericilor ortodoxe cu biserica catolică sau protestantă.
2. Chestiunea calendarului Gregorian sau Iulian?
3. Revizuirea legilor canonice cu privire la căsătoria preoților.
4. Imbrăcămintea preoților să fie cum am avut-o pînă acum, sau s'o schimbăm și s'o facem ca a preoților din Apus?
5. Raderea barbei și tunsul părului lung?
6. Dreptul ca preotul vădov să se poată recăsători.
7. Combaterea influenței catolice în țările ortodoxe.

Acestea sînt pe scurt punctele ce formează programul congresului bisericilor ortodoxe.

Dacă acest congres se va ține, problema care muncește pe ortodocși astăzi mai mult decît altădată va fi deslegată.

În primul rînd Concordatul cu Papa va cădea, apoi chestiunea cu calendarul va fi pe deplin lămurită.

Toate punctele care formează programul acestui Sinod ecumenic sînt foarte însemnate, așa că noi așteptăm cu nerăbdare cum se vor deslega.

Totuși să sperăm într-o îndreptare a lucrurilor.

Diac.V. Fussy

Pentru a gusta pacea adevărată, trebuie să te simți condus și susținut de puterea dumnezeiască, trebuie să fii în calea Domnului, în drumul care ne dă tîrzie și pace

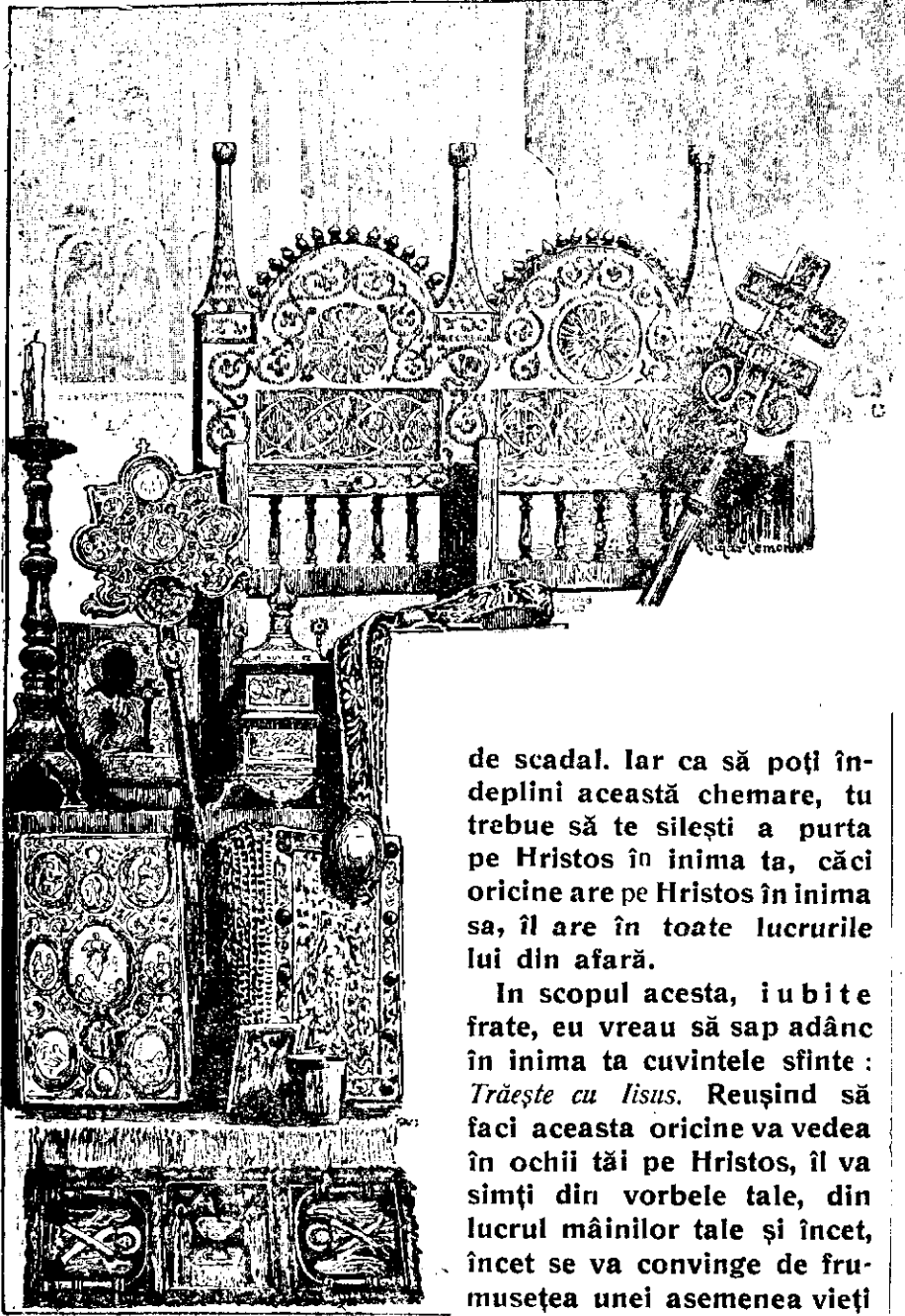
Instituțiile au valoarea omului care le aplică.

Arhim. SCRIBAN

Gânduri creștinești

X

de scadal. Iar ca să poți îndeplini această chemare, tu trebuie să te silești a purta pe Hristos în inima ta, căci oricine are pe Hristos în inima sa, îl are în toate lucrurile lui din afară.

In scopul acesta, iubite frate, eu vreau să sap adânc în inima ta cuvintele sfinte: *Trăește cu Iisus. Reușind să faci aceasta oricine va vedea în ochii tăi pe Hristos, îl va simți din vorbele tale, din lucrul mâinilor tale și încet, încet se va convinge de frumusețea unei asemenea vieți și se va sili să te imite.*

Ioana vieții tale să fie Hristos. Credința să îți poarte pașii pe urmele lui. Dragostea de el să te silească a face numai bine și-a răspândi numai mulțumire în jurul tău. Fixează-ți acest ideal și conformează-te lui atât în singurătate cât și între oameni.

Pr. D. D. Achimescu

Frate, Nu te lăsa răpit de învățătura și plăcerile umii acesteia, cari nu îți pot aduce nici un pic de liniște sufletească, ci, tu rupe cu păgânătatea și cu poftele lumești și trăește cu cumpătare, dreptate și evlavie, și plecându-ți capul la sânul dul celui Iisus roagă-te să-ți poarte pașii spre tot lucrul bun.

Strălucirea lumii e amăgitoare și aducătoare de păcat. Ispitele ei sunt dulci ca mielea, dar vai, urmarea lor e mai dureroasă ca mușcătura șarpului înveninat.

Ferește-te de adunările oamenilor zile de azi. Prea puțini dintre ei sunt creștini adevărați după credință și fapte.

Nu te aduna cu aceștia că cei mai mulți sunt iubitori de sine, iubitori de bani, laudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevețitori, neînfrânați; neîmbălânziți, neubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfăți; iubitori mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar formă de evlavie, dar făgăduindu-i puterea» 2 Timot 3,2-5.

Depărtează-te de aceștia căci toți îți întind curse de pene.

Tu întărește-te cu învățătura lui Hristos și când împrejurarea te duce în mijlocul unor astfel de oameni, în ciuda oricărei batjocuri sau prigoane, luptă să-i aduci la cunoștința adevărului, robindu-i lui Iisus.

Dar ca tu să te poți impune lor cu cuvântul trebuie se le premergi cu fapta, ca ei să nu poată găsi nici un motiv

Stejarul Unirii

Mihail Graur

Cu ocazia serbărilor a 10 ani dela întregirea neamului românesc, s'a luat frumoasa și laudabila inițiativă de a se planta în curtea fiecărei școli, un stejar: «Stejarul Unirii».

Serbările au fost frumoase, stejarul s'au sădit și mai ales la sate, acești arbori își vor avea însemnătatea lor.

Ce frumos și minunat simbol al neamului nostru. Ce semn evocator de fapte vitejești ale eroilor, răscolitor de vrednice amintiri ale trecutului și de măreața istorie a țării!

Rădăcinile lui, se vor implanta adânc în pământul hrănitor și astfel stejarul va crește și se va întări, putând să reziste celor mai aprige furtuni, după cum cu suflul și inima noastră de Români se va înrădăcina adânc, tot mai adânc, dragostea de Țară și Neam. Și această dragoste va rezista urtunilor, va ști să înfrunte pericolul ce pare că ne amenință, căci «Stejarul Unirii» o ține veșnic trează în conștiința noastră, o va stimula și întări.

El va reaminti veteranilor de fapte lor dela Mărăști, Mărășești și Oituz; el va spune trecătorilor de tot neamul că România întregită cu atâtea jertle în hotarele ei naturale, trăește încă și nu a mai rămas de înlăptuit decât unirea sufletescă a locuitorilor ei, unire ce nu trebuie să întârzie. El va povesti, ca nimeni altul de frumos, generațiilor viitoare de copii ce se vor umbri la rădăcina lui, povestea mândră a neamului nostru.

În șopot și hreamăț duos, va deschide inima micuților, le va răscoli sufletele așere, în care va picura neînecat, frânturi din viața eroilor, ale părinților și bunicii, ce s'au jertfit pentru țară și ea ei, micuții, au o mare datorie de îndeplinit în viitor. În sufletele lor se va sădi imboldul de a apăra cu ultima picătură de sânge, atunci când nevoia o

va cere, hotarele țării ce s'au realizat cu atâtea sacrificii.

Iar când toamnele vor sosi și-l vor desbrăca de haina verde, el «Stejarul Unirii», cu frunzele lui galbene ce se vor așterne tăcut pe pământul umed, va decora cele 800.000 de vieți ce s'au stins pentru idealul nostru național.

Și când crivățul iernii dela răsărit se va năpusti asupra crengelelor lui, în urlet vijelios, «Stejarul Unirii» va spune nepăsător dușmanilor țării, că zădărnici le este truda și neputincioase unelțiile.

În zilele calde de vară, hora satului se va învărti domol în jurul lui, căci el le va aminti de cântecul și hora dela Mărășești.

Descoperiți-vă și plecați-vă genunchii voi veterani bătrâni cu lărna vieții în spate, voi trecători și generații de copii ce veți crește la umbra lui, precum și voi dușmani ai țării, căci tulpina lui reprezintă tulpina neamului românesc; crengele lui, bărbății de stat ce au contribuit la realizarea României întregite, iar frunzele și florile vor închipui eroii țării.

Uitați-vă bine și veți găsi în el chintesenta neamului românesc. Descoperiți-vă, întoarceți-vă gândurile în trecut, citiți în coaja lui istoria țării; lăsați o lacrimă să curgă pentru cei căzuți și în țării-vă pentru viitor, căci nu se știe când nouri se vor ridica la orizont și el, «Stejarul Unirii» va li amenința.

Dar nu, nu trebuie să piară căci el e flacăra veșnică ce ne luminează calea și ne îndreaptă pașii pe drumul ce avem de urmat. Învățătorii, în seama cărora s'a lăsat acest neprețuit copăcel, îl vor păstra și îngriji cu sfintețenie, va fi privit ca o comoară și podoabă a satului, căci numai el, ne va duce la unirea ce a mai rămas de făcut: Unirea sufletescă a poporului românesc.

Când oare vom sărbători și această unire?

Răvașe Educative

PLUGARIII NOȘTRI

Mari și frumoase învățăminte ar fi tras plugarii noștri dacă asistau la

Congresul Agricol care se ținu — la noi — cu atâtă fast, cu atâtă discursuri, cu atâtă drapele pentru toate națiunile, cu atâtă excursiuni, cu atâtă banchete!...

Vai nouă... Dar ce știu ei de d'al de asta?

Am asistat la mai toate ședințele congresului, am cunoscut toate limbile în care s'au vorbit, dar în gândul meu m'am întrebat mereu: *Plugarii noștri cu ce s'au ales?*

Ei au cerut una: Au cerut mereu după răboiu pământ. S'au expropriat oameni de seamă, lăsându-se aproape pe drumuri, când ei le erau sprijinitorii, povățuitorii, îndrumătorii și creditorii nevoiașilor ș'acuma glia strămoșească suferă, ea este înțelenită. Țăranii plugari, fără unelte, fără vite, fără credite, au alergat la oraș *momindu-se* la câștig.

Industria sate nici gând să se înfiripeze.

Aproape toți *târșanarii*, au lăcut din feciorii lor, avocați, doctori, ingineri, profesori etc.

De coarnele plugului cine să mai țină? Plugarii n'au ce căuta la sate fără vite, unelte și semine când au instrucția și convingerea că: o gospodărie bine întreținută, bine cultivată le aduce mai mare profit decât a umbra *cranga* la oraș după *servici*. Toți cumpără și până azi, legumele și zarzavaturile, bărbății în căciuli femeile în șorțuri, tot dela zarzavagi bulgari.

Când va sosi oare și la noi desrobirea noastră economică? Când ne vom înfrupta de belșugul străbunilor noștri, cari aveau pinișele, celarele și hambarele pline, fără congrese, fără atâtă fețe simandicoase, venite la noi, ca să vadă ce mai au aicea de luat și de speculat, apoi să meargă la ei și să ne critice și să ne ponegrească.

Plouă cărnați la noi; iar streinii stau cu gura căscată să-i prindă, bine zice artistul Tănase. Nu ne trebuia nici jubilee, nici congrese, ci îndrumări sănătoase și plugăria gospodărită bine, că *plugarii surtem* și zadarnic ne boierim. Cu banchete și cu discursuri, nu se ară țarina României Mari.

In aceste momente, dacă-ș putea, aș sbura peste toată țara mea și tuturor plugarilor le-aș spune tot ceia ce am văzut la alte state că se face cu vitele, cu pășările și cu pământul lor sterp și costeliv, nu cu pământ ca al nostru, în care tot ce vei arunca crește și înfloreste.

Cu poala îl cără și îl așează peste smârcuri și povârșuri, peste rovine și hățșuri și scoate din el hrană pentru familie și pentru vite, ba și vinde de pot să-și întămpine nevoile, fără zălogiri și camăte.

Nu există — în streinătate — nici o curte plină de dudae, desgrădită, lăsată vraște, copleșită de pae, roșcate, surcele, coceni, păpuriș, ca ale țăranilor noștri; ci toate sunt împrejmuite cu *gard viu* făcut din pomi fructiferi și semănate cu sfeclă, varză,

și cartofi în abundență, pentru vite și de hrană lor pentru iarnă.

Grajdurile, cotețele, coșarele sunt pardosite cu pietre, ori cimentate și spălate în toate zilele. În hârdaie li se servesc vitelor, când vin dela pășune, țărășe și zarzavaturi fierțe, d'aceia ele sunt grase și frumoase, d'aceia dela vaci se ia câte 22—24 oca de lapte în șustare opărite și spălate bine.

La noi, ca la noi, vitele sunt ogărite slabe moarte, cu fălcile înțeleșate, cu gingiile tocite, rozând *iarbă, tutun* din islazurile satului, acasă primind băte și gjoarde, în loc de hrană.

Ce mai vorbesc eu aicea despre vite cari aiurea sunt țeslate și îmbăiate zilnic, despre pășările și animalele domestice, toate îngrijite, hrănite și miluite aiurea, când la noi — plugarii noștri — trec viața mâncând o ceapă, ori un castravete și sapă, prășește, ori cosește ziulica n'treagă, vara sub arșiță?

Dar copiii? O chestie gravă este și aceasta. Țăranii avuți fac din copiii lor magistrați, ofițeri, farmaciști, miniștri; iar cei sărmami îi trimite la crașe și îi vezi

simigii, alunari, vânzători de ciocolate și zaharicale, la cari răvnesc, dar cari va să le poarte ziua n'treagă pe tablale, băzâte de muște și să le vândă copiilor.

S'a găsit unul, doctorul Botescu, d'a stărpit mustăriile, bine ar fi să fie altul care s'asculte aceia ce spun eu, Capitala e plină de mici *șuitari*, cari vin aicea pe procopseală și n'vază hoțul, minciuna, haimanăla, în loc d'a sta la școală și d'a învăța, în afară de orele de studiu, o meserie din care să profite satul și să-și întretină familia.

În țările cu plugari destoinici, înțelepți, am văzut că ei nu cumpără nimic din țarg. Hrana le-o dă vitele, zahărul albinele, pășările și pământul; iar mobilele, uneltele și îmbrăcămintea și le confecționează singuri d'aceia haimanalele și pungăși lipsesc de p'aceia țărâmurii; iar cuprinsurile sătenilor sunt grădini d'ale paradisului.

Congresiiții au văzut la noi ape și pământ, Irigație naturală, posibilități de cultură admirabilă, dar... dar... *Comorile la ce sunt bune, dacă sunt intrate pe mâinele nerozilor?*

Baba Vișa

Ne distrugem neamul

Urmările răboiului mondial, au fost considerabile și multiple. Viața întreagă s'a prefăcut în lumină sentimentelor, gândurilor, tendințelor imperioase. Unele țări s'au mărit teritorial, altele s'au micșorat. Lupta cu arma de foc a fost înlocuită cu lupta economică, dusă tot cu aceeași patimă. Întreaga lume, dela copilul mic și până la bătrân se frământă ca un ocean în fierbere, se sbate în muncă, în materialism. Epoca post belică, e epoca de materialism acut. Și veșnica frământare, extenuare până la distrugere, răpește ființei umane clipele de răgaz, de reconfortare sufletească. Gândurile nu se mai îndreaptă cu venerație mistică spre creator. Toți sunt grăbiți, ocupați, lăsând aceste «nimicuri» pe seama celor fără scop în viață. Uită însăși existența semenilor, pe care îi calcă în picioare pentru a ajunge scopurilor lor, în cele mai multe cazuri meschine. Uită că deasupra lor privește melistofelic ochii din «anul o mie». Uită că ghiarele ventuze ale satrapiei lor sociali s'au vârat în existența lor. Moartea pânzește la colțuri. Vestitorii pândesc în case, bordee, de peste tot aducând în toba lor procentul sacrificiilor din răboiu.

Tuberculoza, sifilisul, alcoolismul... Plăgi sociale, viermi ce rod temelia neamului, furtuni otrăvitoare ce risipesc cuiburile sănătoase. Și cu atât sunt mai distrugătoare, cu cât distrugerea e lentă, nu bruscă și urmările lor privesc nu numai pe cei prezenți dar și pe cei viitori.

«Păcatele pedepsesc în lăi pină într'al treilea și al patrulea neam». E dureros, crud dureros, ci să vezi în fiecă comună urmările păcatelor noastre.

G. I. Balaciu

GAZETELE

Dem. Ilescu Palanca

care s'au legat de capul ei astăzi — politica — clătinarea credinței prin schimbarea calendarului, Paștile, *Concordatul* și altele, acum are cea mai mare nevoie de o gazetă zilnică, în care să se scrie sincer, nu cum se încondeiază aiurea prin celelalte gazete, nevoile și durerile ei. Gazeta «*Ortodoxismul Român*» ar trebui

să apară cât mai curând. Totul este posibil în lumea asta.

Asupra acestei chestiuni vom mai reveni, deși Gazeta Cultura Poporului nu prea încapă în mâinile celor mari, fiindcă ea este gazeta care merge în mâinile celor umili. În mâinile celor mari încapă Adevărul, Lupta, Viitorul și altele...

Apusuri Roșii

Coboară soarele pe dealuri

In haina sa impurpurată:

— Din depărtare peste valuri, —

— Răsun' o doină sbuciumată.

Pe note clare se n'firipă —

Ecoul vag — care te fură,

Și clipă trece după clipă,

Ca o simfonică torturată. —

...Numai prin plopi cu frunza lată

S'aude-un susur... par'că plouă.

— Se lasă noaptea parfumată,

— Șoptind prin frunze — Pace vouă!...

Sabin Ciobanu

Com. Belotiu—Dolj

Unirea românilor în lumina zilei de astăzi

(Conferență ținută la Sanatoriul Geoagiul de Jos, județul Hunedoara — Duminecă 19 Mai 1929).

3)

De: GH. PETALA

De: GH. PETALA

Căci aducerea aceasta a Moldovei la trupul țării românești — prima unire petrecută între țările surori — venea după ce și Ardealul ajunsese în stăpânirea lui Mihai, în urma luptelor dela Șelimer cu trupele lui Sigismund Bathory principele Ardealului, la 18 (28) Noembrie 1599, și mai ales în urma intrării triumfale a lui Mihai în Alba-Iulia aceasta, în care neamul nostru face închinare astăzi —

intrare triumfală petrecută la 1 Noembrie 1599 și unde Mihai își lăsase deasemenea un sfat al său, o dietă!

Dumnezeu n'a vrut ca această unire să trăiască mai mult decât o fulgerare, căci rivalitățile dintre Unguri și Nemți pe de o parte, pe de alta dintre Unguri și Români, duseră la luptele dela Mirăslău (14-IX-1601) și Gorăslău (3-VIII-1601) — lupte cari slăbiră cu trădarea generalului un-

gur Gh. Basta și omorârea mișlească a lui Mihai, în câmpia dela Turda la 9 August 1601. Capul lui a fost adus, prin îngrijirea boerului și căpitanului său, Radu Buzescu și soția sa Preda, la Mănăstirea Dealului de lângă Târgoviște, să odihnească alături de tatăl său Pătrașcu cel Bun, și să fie simbolul viu al unirii care avea să reinvie 320 de ani mai târziu!

Urmează domniile vrednice ale lui Matei Basarab și mai târziu Constantin Brâncoveanu în Muntenia, și a lui Vasile Lupu și apoi Dimitrie Cantemir în Moldova. Dela data domniilor acestor din urmă Domni înainte, adică dela 1711, trei mari schimbări intervin în împrejurările hotărâtoare ale istoriei noastre: 1) la răsărit se ridică Rusia lui Petru cel Mare, acela cu testamentul lui politic năzuind la cucerirea Constantinopolului, și care avea să dea

atâtea de lucru Țărilor Române; 2) la sud slăbirea Turcilor și moleșirea Sultanilor de la Constantinopol, care avu de rezultat domnia Fanariotilor în Moldova și în Muntenia; 3) iar în interior începutul formării cultului românesc, care avea să ducă la dezvoltarea conștiinței naționale plămăditoare a unirii de mai târziu — conștiință națională pe care până aici am putut o urmări în aspectul ei instinctual.

Începutul acesta de literatură scrisă datează încă din vremea lui Mihai Viteazul și de mai înainte. Oamenii purtați pe la școlile înalte din Polonia și depe aiurea, începeau să scrie istoria trecutului acestui neam așa precum o cetiseră și ei prin bibliotecile mari depe acele locuri — și mai ales, încercau să scrie istoria zilelor pe cari ei însăși le trăiau. Aceștia sunt cronicarii: Grigore Ureche, Miron Costin —

acel care a reușit să sintetizeze atât de bine trecutul vitreg al Românilor, cu acele cuvinte «nu sunt vremurile sub cărna omului, ci bietul om sub vremurile» — apoi Ion Neculce, Dimitrie Cantemir, în Moldova. Iar în Muntenia: Udrisțe Năsturel, Stoica Ludescu, Radu Popescu, Constantin Căpitanul Filipescu, Radu Greceanu țarziu — conștiință națională pe care până aici am putut o urmări în aspectul ei instinctual.

combată pe acei cari ne ponegreau neamul în scrierile lor: «Eu iubite cetitorilor, nicăiri n'am aflat, nici la un istoric, nici Latin, nici Leah, nici Ungur și viața mea, D-zeu știe cu ce dragoste purura la istorii este și până la această vârstă acum și slăbită — de aceste bane să dea seama ei și de ocară. Nici este șagă a scrie ocară veșnic unui neam; că scrisoarea este un lucru veșnic; când ocărăsc într'o zi pe cineva, este greu a răbda, dar în veci? Eu voi da seama de ale mele câte scriu!». — Iar în Neculce Petriceicu, într'o mișune diplomatică în tabăra Turcilor dela Nistru, le spusese acestora «suntem noi Moldovenii, bucușii să se lățească împărăția în toate părțile cât de mult, iar peste țara noastră nu ne pare bine să se lățească» — Miron Costin acesta scria, cu suflet din sufletul său, rândurile de mai jos făcute să

Alături de acești cronicari găsim preoți și diaconi — ca diaconul Coresi din Muntenia scriind în Transilvania — cu drag de poporul acesta și de sufletul lui, cari talmăceau pe românește cărțile de pe care se slujea în biserică și cari până acum erau scrise în slavonește, grecește ori latinește. — Găsim Mitropolii, de dincolo și de dincoace de Carpați, cari se puneau să scrie ca să combată propaganda calvină și protestantă, făcută de Unguri prin Sașii din Ardeal pentru a ne desbina în religia noastră — și între aceștia este Mitropolitul Varlaam din Moldova (1632-53), sau acel Mitropolit Simion Ștefan din Transilvania, care la 1648 scria în «Predoslovie» sau prefața Noului său Testament, cu suflet și cu mare grijă de nația noastră românească: «Noi dreptu aicea ne am silit de încât am putut să izvodim așa cum să înțeleagă

Alțițe și Bibiluri

Mănăstirea Văcărești. — Stampe din colecția Obzewski. — Grădina Cișmigiu. — Grădinele și curțile sătenilor.

YYYYYYYY

In acest colțor — al meu caut să spun adevărul când dureroase, când pline de neozii și de incurie. Rog pe cine le descoperă să mi le destăinuască spre a le învedera cititorilor și ei să le judece, să le curme, să le stărpească, să le cultive, sau să le distrugă cum vor merita.

Mănăstirea Văcărești.

Această bijuterie sacră zidită în curtea palatului, fost odinioară a lui Constantin Mavrocordat, palat care azi a ajuns închisoarea preventivă a hoților și tâlhărilor criminali, zace în cea mai neagră mizerie.

Timp de 100 de ani sub dominația fanariților. S'a împodobit biserică și paraclisul domnesc cu fel de fel de odoare sacre și cu haine preoțești, aduse din Geneva și din Veneția, odoare cari au fost păstrate până mai acum câțiva ani și am avut ocaziunea a le vedea și eu.

Am vizitat Văcăreștii, întrebând de ele mi s'a spus scurt: «Au dispărut!».

Referul acesta păcătos și nenorocit l'am auzit și la mânăstire: Cozia, înzestrată de Mircea; Bistrița, Agapia, Horezul, Gorgota, înzestrată de Matei Basarab și Neamtu înzestrată de Ștefan cel Mare, și despre care vorbește neuitatul starț *Nariș Crețulescu*, în cartea sa: Mânăstirea Râșca, ș'acea devastată de Gr. Tocilescu, eroul de la Adam Clisi?

Sfârșim el un monument pe care-l ocolise bulgarii, luă dela Mânăstirea Neamtu o monetă de aur, mare cât era odinioară o piesă de cinci lei pe care sta chipul lui Sigismund, regele Poloniei și al Marelui Ștefan pe o parte, iar pe alta pornirea clopotului (turnat la Varșovia) spre Mânăstirea Putna.

Crime... De nu se proceda așa de către mulți istorici și amatori hrăpăreți, ce splendori am fi avut noi într'un muzeu de odoare sacre!

Am rămas tristă, împietrită, ca de pământ, când am văzut Mânăstirea de Văcărești și paraclisul jefuite și lăsate în stare de cea mai desăvârșită ruină. Strămoșii noștri înviind, d'ar vedea, ar muri pentru a doua oară!

Fără: Comisiunea monumentelor noastre istorice, s'au clădit minuni de artă și de cuccerici; cu comisiune se jefuesc ca în Vlasia, iar mânăstiri, ca cea dela Văcărești, tezaur de artă, se lasă în părăsire!

Rușine... Rușine mare...

Stampe din colecția Obzewski

Mintea și sufletul meu sunt mereu neîmpăcate, când văd neapăsarea noastră pentru lucruri după cari s'ar dovedi cultura și trecutul nostru glorios; lucruri cari sunt colecționate de particulari, ținute fără cult care le merită ele și aruncate prin firide policioare, galerii ca să nu le vadă nimeni, nimeni!

Prin lege ar trebui secularizate căci cu fără de lege au fost doșite din palate și mânăstiri.

S'a găsit în sfârșit unul: Toma Stelian, ca să lase acasă pentru acest scop ș'altul, G. Obzewski ca s'adune și să așeze în ea tezaure colecționate din Transilvania și cari acum au fost expuse pentru congresiști în Palatul Arhivii Statului, Documente, hărți, planuri ale Transilvaniei, figuri cari au făcut când gloria, când disperarea noastră.

Este acolo *Mihai Viteazul, Horia, Cloșca, Crișan, Ioan Corvin de Huniady Ragozzi, Andrei Borthort, Sigismund Banfi și nelegiuitul ucigaș Basta*, cum și o multime de palate și castele despre cari n'avea nimeni cunoștință că existau în Transilvania.

Să întindă puternic mâna cercetătorului Obzewski și să strângă la iușală ceace a mai rămas, spre dovadă: ea mândriei noastre naționale și să le așeze cu religiozitate în muzeul Toma Stelian.

Grădina Cișmigiu

Mică, pentru marea și doritorul de preumblări publice al Capitalei; mică, nu ca Pincia și Borghese din Roma, ca Untele Linden din Berlin, ca Bois de Boulogne din Paris, dar încântătoare ca aninii, paltinii și plutele ei argintii seculare, cu lacul și statuetele ei, ascunse sub ramuri de zore și de trandafiri, cu valuri în cari se ogindesc sălcile plutoase, ș'ascund tainele plutitorilor; cu lebedele, restaurantele și... și... dar nu mai spun...

Cura de ape minerale să nu mai fi fost acolo, că suferință întuneacă farmecul Cișmigiuului. Să se mute: cura de ape minerale la Grădina Icoana.

Grădinele și curțile sătenilor

Trecu și răboiul și veri și ierne destule și soldații noștri ajunseră prin atâtea țări streine ca luptători, prizonieri, excursioniști, etc. Văzură și ei ce se poate face când ai o curte ș'o grădină dar... pace! Grădinele și curțile lor sunt toate ale viteilor, ale orătenilor, ale dulăilor, pocăliți de foame, giuliți în hăr-mălele de javre de pe șoselele văgănoase ale satelor.

Cătă săbătăcie... Ce păcat. Tărâni noștri dacă ar fi bine îndrumați și în satele lor n'ar mai fi politici și cărciumi, biserica ar avea clienți și curțile și grădinele stăpâni.

Smara

Propaganda culturală în județul Ilfov

Am intrat în anotimpul bilanțurilor. Teatrele își fac rând pe rând dările de seamă, băncile totalizează în cifre impozante conturile de beneficii și pierdere, — mișcarea culturală după o îndelungată mână iși cheamă și ea slujitorii, cari au trudit în der-cursul unui an, și-i invită să pucească la o dare de seamă a unei intricate de un an.

În fruntea județelor cu mare mișcare culturală trebuie să așezăm județul Ilfov. Cum e firesc și natural, influența vecinătății Capitalei țării, nu putea să nu-și dea roadele dorite.

O spunem astăzi, fără inconjur, — vănd datele în fața ochilor noștri, — că județul Ilfov stă în fruntea mișcării culturale din întreaga țară, urmându-i în ordine, județele Prahova, Mehedinți, Dâmbovița, Iași etc.

S'a muncit mult și rodnic. Vom căuta, în limitele posibilității și în cadrul strâns al unui articol, să schițăm activitatea desfășurată de Comisiunea Culturală a județului, pentru educarea maselor populare.

Munca a fost condusă personal, având sprijinul moral și material, al d-lui prefect al județului Ilfov, doctorul *Ionel Deculescu*, care a făcut în această privință operă de bun părinte și de apostolat cultural. Ca un bun intelectual și a dat seama, că nu este de ajuns a face școli, a pune cărămidă peste cărămidă, ci oamenii cari vor intra în ele trebuie educați și de această educație sufletească a lor, depinde buna reușită a mișcării, atingerea scopului urmărit.

Partea cea mai ușoară se făcuse. Punerea cărămidilor una peste alta e ușoară. Rămâne o altă muncă, mai grea și istovitoare. E munca așezării în blocuri sufletești a unei adevărate conștiințe creștin-naționale. Către această nobilă ramură s'a îndreptat.

DIN TUTOVA

Cerc cultural

YYYY

În ziua de 12 Mai a. c. Cercul cultural «Șendrești a ținut ședința la Școala din Prahova. Dimineață, toți membrii cercului, au luat parte la oficierea serviciului religios, unde, au format un cor, dînd răspunsurile necesare sf. slujbe. La ora 10 începe ședința intimă în localul școlii. D-l Patriciu directorul școlii ține o lecție de Șt. Naturale cu cl. IV. «Higiena locuinței».

Lecția a fost reușită, atingându-se scopul. D-l Ostafe, face metodică Șt. Naturale. La orele 2 p. m. începe ședința publică, sala fiind arhiplină. D-l Mihalache, președintele cercului, deschide ședința dând cuvântul d-lui Alecu Ursache, care, în cuvinte fervente și pline de

entuziasm, vorbește despre «Glorioasa domnie a regelui Ferdinand I».

Urmează câteva coruri și recitări, după care d-l N. Strat își expune conferința despre «Luxul la sat», arătând și combătând extinderea ce a luat luxul mai ales după răboiul mondial. De remarcat sunt declarațiile expuse cu mult talent, de elevul normal V-le Maxim, ce promise a fi un bun dascăl: «Un vis de Al. Vlașu și După murn» de V. Militaru.

Ședința se suspendă la orele 5 p. m. cu conchiderea d-lui Patriciu directorul școlii care mulțumește publicului de buna voință și dragostea ce au pentru școală.

Radu Mislea

Ziua Temperanței în Com. Grivița Jud. Ialomița

Duminică 2 Iunie c. poporul din comuna noastră sărbătorit creștinește ziua Temperanței. După slujba religioasă preoțului proești, Ștefan Stoescu, în cuvinte mișcătoare au arătat și lămurit pe credincioși despre rezultatele frumoase din întreaga țară, rezultate căpătate în urma măsurilor luate de guvern pentru combaterea alcoolismului.

Tot pentru același scop luând parte activă și societatea de Temperanță din București precum și celelalte din întreaga țară, în localul primăriei s'a constituit apoi în comitet toți intelectualii și fruntașii comunei, pentru desfășurarea ofensivă pentru combaterea alcoolismului.

În acest scop, în după amiaza zilei s'a dat o serbare școlară în localul școlii Eiem. de meserii, serbare cu diferite producțiuni executate de elevii școlii primare. D-l G. N. Vasilescu — inv. luând cuvântul a arătat pe larg însemnătatea zilei și scopul frumos și folositor pe care îl urmărește și pe care îl poate da și societatea de Temperanță ce a luat linia și în com. noastră.

Îndeamnă și cere sprijinul tuturor binevoitorilor ca să intre în societate contribuind fiecare în măsura puterii sale de convingere readucând pe calea cea bună pe acei rătașiți și căzuți în urâtă patimă a beției. Închină societății spor și viață lungă pentru realizarea celor propuse. Au urmat diferite producțiuni: recitari, monoloage, cântece, iar d-l I. D. Scărlătescu — inv. a vorbit despre urmările nenorocite pe care le lasă alcoolul în urma sa, enumerând multe din grozăviile ce se savăresc de cei cari au căzut, din diferite motive, pe această pantă a alcoolului răufăcător.

Tot în același scop au vorbit și elevele Mitra, Ecaterina și Militaru Maria din clasa VI-a complimentară; a rătănd cum s'ar putea înlocui băuturile alcoolice cu cele nealcoolice — Băuturi răcoritoare, aromatice — siropurile etc.

Cuvintele de îmbărbătare ale cucernicilor proești ne-au lăsat de dată aceasta pentru faptul că tot

în acest timp s'a fatămplat ca în comună să avem doi ce trebuiau îngropați. A încheiat d-l N. Belloiu directorul șc. primare, mulțumind sătenilor și sfătuiindu-i să ia totdeauna parte la astfel de serbări.

Dăm mai jos procesul verbal încheiat al soc. de Temperanță din Com. Grivița precum și comitetul de conducere.

PROCES-VERBAL

Astăzi 2 Iunie anul 1929

Subsemnații semnatarii ai prezentului din Com. Grivița Jud. Ialomița, văzând marile ravagii pe care le face alcoolismul îndăcînat în neamul nostru și încurajați de lupta societății «Temperanța» din București; ne-am întrunit în localul primăriei și ne-am constituit în comitet spre a începe, în localitate, lupta contra patimei ruinătoare a beției.

Pentru atingerea acestui scop, în alară de mijloacele legale, vom căuta să facem educațiunea tuturor în chestiunea alcoolismului. Comitetul s'a constituit în modul următor: Președinte de onoare, Dl. Inginer C. Opran și Preotul Șt. Stoescu; Președinți activi, Preotul Mihail Vasilescu și Dl. L. Popescu notar; Secretar, Nicolae Belloiu — inv.; Membrii: D-nii, Gh. Caudel — primar, Alex. Theodor — director șc. Elementară

meserii, C. O. T. Teocaeanu și Const. Ionescu — maeștrii șc. Elem. Constantin Dumitru — Jand. serg. instr., Ioan D. Scărlătescu — inv., Mirocea Minea — casier com., Alexandru Ionescu — secret, contabil Banca pop., Mihalache Ionescu ag. sanitar, Vasile Theodorescu inv. pensionar, Lache Turtoiu — președintele Băncii populare «Grivița».

Urmează semnăturile de rigoare.

Iată începuturi care ne dau speranța unei îndreptări și unui progres pe calea cea adevărată. Acestea fiind — doarec, mărini-moșilor oameni de bine de mai sus, energia necesară — pentru a putea duce la un bun sfârșit, munca începută cu toată dragostea și tragerea de inimă ce o pun întotdeauna pentru întronarea binelui oșteșc.

G. N. V. Grivița

Gânduri cu rod

Miss Gospodina României!

YYYY

De la o vreme, mai multe gazete cotidiene din capitală, au trâmbitat cu călduroase apeluri, că vroesc ca și alte state, să aleagă frumoasa junel din țara noastră.

Lucru pornit și chiar împlinit. E bine venită și în cazuri laudabile această inițiativă, însă în vremele de azi, față de alte perspective mai însemnate, cari ar aduce neamului pe lângă faimă și un stimulent la muncă, artă și incuscință, nu prea am fost mulțumiți, cu — Miss România. — Ne place, vă spunem tuturor, că prin căminurile gospodariilor noștri, se găsec adevărate minuni de lucru, artă și pricepere, săvârșite de mâna femeilor noastre.

Cui nu i-a scânteiat ochii pe iia aurie, care nu s'a minunat de frumusețea covoarelor noastre, cusăturilor migăloase, abaua ca laptele, îmbrăcăminte din croșetă și multele alte producțiuni, care trebuie încurajate cu premii, iar capetele acelor maeștre încununete sau proclamate cu ategeri: «Gospodina României!»

O foaie se scoate cu multe greutate. Cheltuielile sunt așa de mari în timpul de față, încât fără ajutorul abonatului foaia este adesea între viață și moarte. De acela rugăm serios pe toți abonații și sprijinitorii acestei foi, cari sunt în urmă cu plata abonamentelor, să ne trimească sumele rămase, căci numai așa foaia aceasta a putea duce mai departe făclia culturii în rândurile largi ale neamului.

C. Georgescu-Obreja

INFORMAȚII

Din Tară

Sub finalul patronaj al I. P. S. Patriah se va ține la București, un congres internațional contra băuturilor bețive, în zilele de 20 — 24 Iunie a. c.

La acest congres vor lua parte reprezentanți din toate țările din Europa. Chestiunile ce se vor dezbate la această mare adunare sânt de mare interes, deoarece se va cunoaște lămurit problema alcoolismului în România, situația dureroasă în care se găsește țara noastră din pricina acestei plăgi, care roade adânc neamul nostru dela orașe și de la sate.

Se va căuta a se strânge legăturile dintre societățile noastre românești care sânt contra acestor băuturi și societățile străine, așa spre a putea duce o luptă mai aprigă și cu temei.

Vor lua parte 122 de delegați străini din țările europene și din America.

— În întreaga țară, avem, după o statistică întocmită, 100 de școli normale și 250 de licee.

— Sâmbătă 15 Iunie, s'a sărbătorit, în mod cu totul deosebit, la București, 40 de ani de la moartea marelui poet național Mihail Eminescu.

La concursul internațional de călărie din Polonia, s'a dovedit că Maiorul român Constantin este cel mai bun călăreț dintre toți, care au luat parte la acest concurs.

A luat premiul I, care a constat dintr'o cupă de argint, dată de însuși Președintele republicii Polone. Laudă armatei noastre, care ne duce fala pînă departe.

— În Comuna Moldova din jud. Cetatea Albă s'au închinat toate cărciumile, așa că oamenii nu s'aput de pacostea beției.

Vedeți oameni buni unde duce voința? Oamenii după vrerea lor s'au unit și au cerut închiderea cărciumilor și s'a făcut. Așa ar fi bine în toate comunele noastre și vom vedea cum va înflori țara noastră.

La fapte deci! — Pentru anul acesta premiile pentru literatură s'au dat d-lui Liviu Rebreanu pentru proză și d-lui Al. Davila pentru poezie.

Din Străinătate

— Din Rio de Janeiro, se anuță că s'a descoperit la Miras Geraes, un mare diamant în greutate de 111 carate, care, după ce va fi tăiat, va valora 100.000 lire sterline.

— În Inchisorile bolșevice din Marea-Albă zac 12 episcopi, dintre care unul catolic, apoi mai sînt 11000 de prizonieri politici și religioși.

Guvernatorul unei provincii canadiene (America) a cumpărat o vacă cu suma de lei: un milion 700 mii. Vacă dădea peste 60 kg. lapte pe zi, care conținea 4 kgr. de unt.

— Universitatea din Copenhaga, capitala Danemarcei, a sărbătorit, de curând 400 de ani dela întemeiere. — Pentru încurajarea nașterii și căsătoriei, Grecia a scutit de taxe școlare orice familie care numără 4 copii, iar atât va vota de 2 ori. Necăsătorii și cei fără copii plătesc impozite sporite.

— Ungurii se agită din nou Presa ungară e revoltătoare la adresa României. Ei vor revizuirea teritorială. Scumpul nostru Ardeal ar dori să fie din nou al lor.

— Un uragan de o violență extremă, blăntue în Ucraina. Fur-tunile și ploile torențiale au provocat inundații pe mari întinderi și au pricinuit dărâmare a peste 300 case. Sute de vite au pierit. Numărul victimelor omenești, care ar fi foarte ridicat, nu se cunoaște exact.

— Duminică 23 Iunie la Iași va avea loc sfînșirea P. C. Sale Păr. Arhim. V. Poictan, ca arhiepiscop al Episcopiei Iașilor.

— În regiunea Marocului, colonie franceză, un grup de Marocani de 2000, înarmați, au atacat un detașament francez. Din încercarea aceasta francezii au pierdut 6 ofițeri, iar comandantul batalionului a dispărut.

— Într'un oraș din Germania funcționează o școală pentru logodnice. În acea școală logodnicele și fetele înscrise învață toate lucrurile casei, pentru a putea fi bune gospodine, bune soții și bune mame.

Astfel de școală ne-ar trebui nouă.

Starea culturilor la 1 Mai

Statele Unite

Starea grăului de toamnă nu este pretutindeni aceeași, în general ea poate fi considerată ca bună și pe alocuri chiar excelentă. Însămânțările cu grâu de primăvară înaintea satisfăcătoare. Semănatul și dezvoltarea porumbului se face în bune condițiuni în regiunea șesurilor mari și în statele de sud; în celelalte regiuni excesul de umid tate întârzie facerea semănăturilor. Situația bumbacului poate fi considerată ca foarte bună în Texas; în celelalte state ea este mai puțin multumitoare din cauza puilor prea frecvente.

Indiile Britanice.

Suprafața cultivată cu grâu în anul agricol 1929 se rjoică la 12.749.000 hectare, este deci aproape egală cu aceea constatată în 1928 (12.825.000) și superioară mediei cincinale precedente (12.459.000).

În schimb se constată o scădere a producției pricinuită de diferite intemperii. După evaluările făcute recolta nu s'ar ridica decât la 83.692.000 chintale și ar fi deci inferioară cu 7 la sută recoltei din ultimul an (90.123.000 chintale și mai mică cu 13 la sută decât media anilor 1924 — 1925 (96.230.000) chintale.

Rugăm pe D-nii Colaboratori, a ne trimite articole mai SCURTE, spre a fi publicate mai ușor

Bibliografie

Au apărut în editura «Cartea Românească»

Carmen Saecular Poem istoric în două părți de D. Anghel și St. O. Iosif. Prețul Lei 18.

Biblioteca «Minerva» No. 1. Dudaia Margareta Ediția V-a de Mihail Sadoveanu. Prețul Lei 9

Cărțile se găsec la toate librăriile

Episcopul Dr. Grigorie al Aradului, Lucrarea diavolească a adventiștilor, nr. 60 din «Biblioteca Creștinului Ortodox» din Arad. Tiparul Tipografiei Diecezane. Arad, 1929. Prețul 5 lei.

Preotul Louis Perroy, Urcarea calvarului. Traducere din franțuzește de Aurelia Moisescu-Vileș și Preotul Leonida Moisescu-Vileș. Chișinău. Tipografia Eparhială «Cartea Românească» 1928. Prețul 70 lei. De cerut la traducători: Râmnicul Sărat, str. Victoriei 46.

Traducătoarea a fost așa de încântată de această carte, în care se tălcuesc și se meditează patimile Domnului, încât s'a simțit foarte imboldită să se întovărășească cu fratele său și s'o dea pe românește. Gândul a fost foarte bun și merită cinstit de noi. Cu toate unele scăpături în traducere și în tipar, cititorii vor putea simți toată mișcarea inimii pe care a simțit-o și traducătoarea și toată mângâierea celor setoși de gânduri înalte, încât ea va putea fi citită cu folos.

Rugăm stăruitor plătiți abonamentul :